32002F0584

РАМКОВО РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 13 юни 2002 година
относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки

(2002/584/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, букви а) и б) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Европейския парламент [2],

като има предвид, че:

(1) Съгласно заключенията на Европейския съвет от Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално точка 35 от тях, официалната процедура за екстрадиция следва да бъде отменена в държавите-членки по отношение на осъдени лица, които се укриват от правосъдието, а процедурите по екстрадиция трябва да бъдат ускорени спрямо лица, които са заподозрени в извършване на престъпление.

(2) Програмата с мерки за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения по наказателни дела, която е предвидена в точка 37 от заключенията на Европейския съвет от Тампере и приета от Съвета на 30 ноември 2000 г. [3] урежда взаимното изпълнение на заповедите за арест.

(3) Всички или някои държави-членки са страни по редица конвенции в областта на екстрадицията включително Европейската конвенция относно екстрадицията от 13 декември 1957 г. и Европейската конвенция за борба с тероризма от 27 януари 1977 г. Северноевропейските държави са приели закони с еднакво съдържание, които уреждат екстрадицията.

(4) Освен това следните три конвенции, които изцяло или отчасти се отнасят до екстрадицията, са приети от държавите-членки и представляват част от достиженията на правото на Европейския съюз: Конвенция от 19 юни 1990 г. за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. относно постепенното премахване на контрола по общите граници [4], отнасящо се до отношенията между държавите-членки, които са страни по тази конвенция, Конвенцията от 10 март 1995 г. за опростените процедури за екстрадиция между държавите-членки на Европейския съюз [5] и Конвенцията от 27 септември 1996 г. за екстрадицията между държавите-членки на Европейския съюз [6].

(5) Целта за превръщане на Съюза в пространство на свобода, сигурност и правосъдие изисква премахване на екстрадицията между държавите-членки и заместването ѝ със система за предаване между съдебните органи. Освен това въвеждането на нова опростена процедура за предаване на осъдени или заподозрени лица за изтърпяване на наказание или за наказателно преследване дава възможност за премахване на сложността и евентуалното забавяне, присъщо на настоящата процедура по екстрадиция. Преобладаващите до момента традиционни отношения на сътрудничество между държавите-членки трябва да бъдат заменени от система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела, обхващащи едновременно предварителни и окончателни решения в рамките на пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(6) Европейската заповед за арест съгласно настоящото рамково решение е първата конкретна мярка в областта на наказателното право, която прилага принципа за взаимно признаване, който Европейският съвет определя като „крайъгълния камък“ на съдебното сътрудничество.

(7) Тъй като заместването на системата на многостранна екстрадиция, приета с Конвенцията за екстрадиция от 13 декември 1957 г., не може да се постигне напълно от държавите-членки чрез едностранни действия, а поради

([1]) ОВ C 332 E, 27.11.2001 г., стр. 305.
([2]) Становище, прието на 9 януари 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([3]) ОВ C 12 E, 15.1.2001 г., стр. 10.
([4]) ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.
([5]) ОВ C 78, 30.3.1995 г., стр. 2.
([6]) ОВ C 313, 13.10.1996 г., стр. 12.

своя мащаб и въздействие може да се постигне само в рамките на Съюза Съветът следва да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 2 от Договора за Европейския съюз и член 5 от Договора за създаване на Европейската общност. Съгласно принципа за пропорционалност, така както е определен в последния текст, настоящото рамково решение съдържа необходимото с оглед постигането на тази цел.

(8) Решенията за привеждане в изпълнение на заповедите за арест трябва да бъдат предмет на достатъчен контрол, което означава, че съдебният орган на държавата-членка, в която издирваното лице е задържано, следва да вземе решение за неговото предаване.

(9) Ролята на централните органи при изпълнението на европейската заповед за арест трябва да бъде ограничена до практическа и административна помощ.

(10) Механизмът на европейската заповед за арест се основава на високо равнище на доверителност между държавите-членки. Нейното прилагане може да бъде спряно единствено в случай на съществено и продължаващо нарушаване на един от принципите на държавите-членки, посочени в член 6, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, определени от Съвета съгласно член 7, параграф 1 от Договора с посочените в член 7, параграф 2 от него последици.

(11) В отношенията между държавите-членки европейската заповед за арест следва да замести всички предходни способи, свързани с екстрадицията, включително разпоредбите относно екстрадицията на дял III от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген.

(12) Настоящото рамково решение спазва основните права и се съобразява с принципите, признати в член 6 от Договора за Европейски съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз ([1]), и по-специално глава VI от нея. Никоя разпоредба от настоящото рамково решение не може да се тълкува като забраняваща отказа да се предаде лице, за което е издадена заповед за арест, когато са налице почиващи на обективни елементи основания да се счита, че въпросната заповед е издадена с цел преследване или наказване на лице поради неговия пол, раса, религия, етническа принадлежност, националност, език, политически убеждения или сексуална ориентация, или че неговото положение е свързано с някое от тези основания.

Настоящото рамково решение не е пречка държава-членка да приложи своите конституционни норми, свързани със справедливия процес, свободата на сдружаване, свободата на печата и свободата на словото в други медии.

(13) Никое лице не може да бъде предавано, експулсирано или екстрадирано, когато съществува сериозна опасност то да бъде подложено на смъртно наказание, изтезание или на друго нечовешко или унизително наказание.

(14) След като всички държави-членки са ратифицирали Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизирано обработване на лични данни, последните, обект на обработване във връзка с изпълнението на настоящото рамково решение, следва да бъдат защитени в съответствие с принципите на тази конвенция,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 1

Определение на понятието европейска заповед за арест и задължение за изпълнението ѝ

1. Европейската заповед за арест е съдебно решение, което е издадено от държава-членка, с оглед задържане и предаване на друга държава-членка на издирвано лице, с цел наказателно преследване или изпълнение на присъда за лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане.

2. Държавите-членки следва да изпълнят всяка европейска заповед за арест въз основа на принципите на взаимното признаване и в съответствие с разпоредбите на настоящото рамково решение.

3. Рамковото решение няма действие по отношение на изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз.

Член 2

Обхват на европейската заповед за арест

1. Европейска заповед за арест се издава за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава-членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за не по-малко от 12 месеца, или ако наложеното наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, е не по-малко от 4 месеца.

([1]) ОВ C 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

2. Следните престъпления, ако в издаващата държава-членка са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за срок не по-малък от три години и така както са определени в законодателството на издаващата държава-членка, при условията на настоящото рамково решение и без проверка за двойна наказуемост на деянието, дават основание за предаване съгласно европейска заповед за арест:

— участие в престъпна група,

— тероризъм,

— трафик на хора,

— сексуална експлоатация на деца и детска порнография,

— незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,

— незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,

— корупция,

— измама, включително такава, която засягаща финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности,

— изпиране на имущество, придобито от престъпление,

— подправяне на парични знаци, включително еуро,

— престъпления, свързани с компютри,

— престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,

— улесняване на незаконно влизане и пребиваване,

— убийство, тежка телесна повреда,

— незаконна търговия с човешки органи и тъкани,

— отвличане, противозаконно лишаване от свобода и взимане на заложници,

— расизъм и ксенофобия,

— организиран или въоръжен грабеж,

— незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,

— мошеничество,

— рекет и изнудване,

— подправяне и пиратство на изделия,

— подправяне на административни документи и търговия с тях,

— подправяне на платежни средства,

— незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,

— незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,

— трафик на противозаконно отнети превозни средства,

— изнасилване,

— палеж,

— престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,

— незаконно отвличане на летателни средства или кораби,

— саботаж.

3. Във всеки един момент с единодушие и след консултация с Европейския парламент при условията, посочени в член 39, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), Съветът може да реши да добави други категории престъпления в списъка по параграф 2. Въз основа на представения доклад от Комисията съгласно член 34, параграф 3, Съветът преценява дали списъкът следва да бъде удължен или изменен.

4. За престъпления, различни от посочените в параграф 2, предаването може да зависи от условието, деянията, за които е издадена европейска заповед за арест, да съставляват престъпление съгласно законодателството на изпълняващата държава-членка независимо от елементите на състава или начина, по който е описано.

Член 3

Случаи, при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест

Съдебният орган на държава-членка по привеждане на решенията в изпълнение (по-долу „изпълняващ съдебен орган“) отказва да изпълни европейска заповед за арест в следните случаи:

1. когато престъплението, във връзка с което е издадена европейска заповед за арест, е амнистирано в изпълняващата държава-членка, ако тази държава е компетентна да преследва престъплението съгласно наказателното ѝ право;

2. когато изпълняващият съдебен орган е уведомен, че издирваното лице е осъдено от държава-членка за същите деяния, при условие че наказателното преследване е завършило с присъда, наказанието е изтърпяно, изтърпява се към момента или изпълнението му е погасено по давност;

3. когато лицето, обект на европейска заповед за арест, предвид възрастта си, не е наказателно отговорно за деянията, за които е издадена заповедта за арест съгласно законодателството на изпълняващата държава.

Член 4

Случаи, при които изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано

Изпълняващият съдебен орган може да откаже да изпълни европейска заповед за арест:

1. когато в някои от посочените в член 2, параграф 4 случаи, деянието, за което е издадена европейска заповед за арест, не е престъпление съгласно правото на изпълняващата държава-членка; въпреки това във връзка с данъци и задължения, свързани с мита и валутен обмен, изпълнението на европейска заповед за арест не следва да бъде отказано с аргумент, че законодателството на изпълняващата държава-членка не предвижда същия вид данъци или други фискални задължения, или не съдържа уредба на мита и валутен обмен, еднаква с тази на издалата я държава-членка;

2. когато срещу лицето, което е обект на европейска заповед за арест, е възбудено наказателно преследване в изпълняващата държава-членка за същото деяние, за което е издадено постановлението;

3. когато съдебните органи на изпълняващата държава-членка са взели решение или да не търсят наказателна отговорност за престъпление, за което е издадена европейска заповед за арест, или да спрат производството, или когато окончателното решение спрямо издирваното лице е постановено в държава-членка за същите деяния, което препятства производството;

4. когато възможността за възбуждане на наказателно преследване срещу издирваното лице или изтърпяване на наказание е погасена по давност съгласно правото на изпълняващата държава-членка, а деянията попадат в юрисдикцията ѝ съгласно собствения ѝ наказателен закон;

5. когато изпълняващият съдебен орган е уведомен, че издирваното лице е осъдено от трета страна за същите деяния, при условие че наказателното преследване е завършило с присъда, наказанието е изтърпяно, изтърпява се към момента или е погасено по давност съгласно правото на тази страна;

6. когато европейската заповед за арест е издадена с оглед изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане и издирваното лице се намира или е гражданин или пребиваващ в изпълняващата страна, а същата поема изпълнението на присъдата или мярката, изискваща задържане съгласно националното си право;

7. когато европейската заповед за арест се свързва с престъпления, които:

   а) съгласно правото на изпълняващата държава-членка са извършени изцяло или частично на нейна територия или на място, считано за такова; или

   б) са извършени извън територията на държавата-членка, издала европейската заповед за арест, а правото на изпълняващата държава-членка не допуска наказателно преследване за същите престъпления, извършени извън територията ѝ;

Член 5

Гаранции, предоставени от издаващата държава-членка, в особени случаи

Съгласно законодателството на изпълняващата държава-членка изпълнението на европейската заповед за арест от изпълняващия съдебен орган може да бъде обвързано от следните условия:

1. когато европейската заповед за арест е издадена с оглед изпълнение на присъда или мярка, изискваща задържане, постановени *задочно* и когато засегнатото лице не е било известено за датата и мястото на заседанието, довело до постановяване на *задочното* решение, предаване може да се извърши, при условие че съдебният орган, издал европейската заповед за арест, предостави подходяща гаранция с оглед обезпечаване възможността лицето да иска повторно разглеждане на делото в страната, издала европейската заповед за арест и да присъства при постановяване на присъдата;

2. когато престъплението, за което е издадена европейската заповед за арест е наказуемо с доживотен затвор или мярка, изискваща задържане до живот, изпълнението на заповедта за арест е обусловено от наличието на разпоредби в правната система на издалата го държава-членка за преразглеждане на наложеното наказание или мярка по искане на лицето или най-късно 20 години след постановяването им или за помилване, което лицето може да поиска съгласно законодателството или практиката на издаващата държава-членка с цел непривеждането им в изпълнение;

3. когато лицето, обект на европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно производство, е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава-членка, предаване може да се извърши, при условие че то, след като бъде изслушано, бъде върнато в изпълняващата държава-членка, за да изтърпи наложеното наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане в издаващата държава-членка;

Член 6

Определяне на компетентните съдебни органи

1. Издаващият съдебен орган е съдебният орган на държавата-членка, издала европейската заповед за арест, компетентен да я издаде съгласно правото на тази държава.

2. Изпълняващият съдебен орган е съдебният орган на изпълняващата държава-членка, който е компетентен да изпълни европейската заповед за арест съгласно правото на тази държава.

3. Всяка държава-членка следва да уведоми генералния секретариат на Съвета за компетентните съдебни органи според своето законодателство.

Член 7

Сезиране на централния орган

1. Всяка държава-членка може да определи централен орган, а когато правната ѝ система го предвижда и повече от един централен орган, който да подпомага компетентните съдебни органи.

2. Държавата-членка има право, когато е необходимо с оглед вътрешната структура на съдебната ѝ система, да натовари централния си орган/и с административното предаване и получаване на европейските заповеди за арест, както и с цялата свързана с тях официална кореспонденция.

Държавата-членка, която иска да използва посочените в този член възможности, следва да предостави на генералния секретариат на Съвета информация, свързана с определения централен орган или централни органи. Посочването обвързва всички органи на издаващата държава-членка.

Член 8

Съдържание и форма на европейската заповед за арест

1. Европейската заповед за арест съдържа следната информация в съответствие с формуляра, включен в приложението:

а) самоличност и гражданство на издирваното лице;

б) трите имена, адреса, телефона, факса и електронната поща на издаващия съдебен орган;

в) доказателства за влязла в сила присъда, заповед за задържане или друг подлежащ на изпълнение съдебен акт със същата юридическа сила, попадащ в обхвата на членове 1 и 2;

г) характера и правната квалификация на престъплението, особено във връзка с член 2;

д) описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително времето, мястото и степента на участие на издирваното лице в престъплението;

е) наложеното наказание, ако има влязла в сила присъда, или предвидените наказания за престъплението съгласно законодателството на издаващата държава-членка;

ж) когато е възможно, описание на други последици от престъплението.

2. Европейската заповед за арест трябва да бъде преведена на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава-членка. При приемането на настоящото рамково решение или след тази дата всяка държава-членка може да заяви в декларация, депозирана в генералния секретариат, че приема превода на един или няколко от официалните езици на институциите на Европейските общности.

ГЛАВА 2

ПРОЦЕДУРА ПО ПРЕДАВАНЕ

Член 9

Предаване на европейската заповед за арест

1. Когато местонахождението на издирваното лице е известно, издаващият съдебен орган може да предаде европейската заповед за арест директно на изпълняващия съдебен орган.

2. Издаващият съдебен орган може във всеки случай да вземе решение за подаване на сигнал за издирваното лице в Шенгенската информационна система (ШИС).

3. Сигналът следва да бъде подаден в съответствие с разпоредбите на член 95 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за приложение на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. относно постепенното премахване на контрола по общите граници. Същият има силата на европейска заповед за арест, придружена с посочената в член 8, параграф 1 информация.

Като привременна мярка, доколкото ШИС продължава да предава цялата информация по член 8, параграф 1, сигналът има силата на европейска заповед за арест до получаване на оригинала в надлежната и необходима форма от изпълняващия съдебен орган.

Член 10

Подробни процедури за предаване на европейската заповед за арест

1. Когато няма информация за компетентния изпълняващ съдебен орган, издаващият съдебен орган следва да предприеме необходимите проучвания, включително чрез точките за контакт на европейската съдебна мрежа [1] с цел получаване на тази информация от изпълняващия орган.

2. Ако издаващият съдебен орган иска това, предаването може да се извърши чрез секретната телекомуникационна система на европейската съдебна мрежа.

[1] Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета от 29 юни 1998 г. за създаване на европейска съдебна мрежа (ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4).

3. Когато не е възможно да се осъществи връзка със службите на ШИС, издаващият съдебен орган може да поиска от Интерпол да предаде европейската заповед за арест.

4. Издаващият съдебен орган може да изпрати европейската заповед за арест чрез всяко секретно средство, способно да възпроизвежда писмен текст, при условие че изпълняващият съдебен орган може да установи неговата автентичност.

5. Трудностите, свързани с предаването или автентичността на всеки документ, необходим за изпълнението на европейска заповед за арест, трябва да бъдат преодолени чрез преки контакти между участващите съдебни органи или когато е необходимо със съдействието на централните органи на държавите-членки.

6. Когато органът, получил европейската заповед за арест, не е компетентен, той следва незабавно да я препрати на компетентния орган в своята държава-членка и да уведоми за това издаващия съдебен орган.

Член 11

Права на издирваното лице

1. Когато издирваното лице е задържано, изпълняващият съдебен орган съгласно собственото си законодателство трябва да уведоми това лице за европейската заповед за арест, нейното съдържание и възможността да бъде разрешено предаване на издаващия съдебен орган.

2. Издирваното лице, което е задържано с цел изпълнение на европейска заповед за арест, има право да получи съдействие от адвокат и преводач в съответствие с националното законодателство на изпълняващата държава-членка.

Член 12

Задържане на лицето

Когато лицето е задържано въз основа на европейска заповед за арест, изпълняващият съдебен орган следва да вземе решение дали то да остане задържано съгласно правото на изпълняващата държава-членка. Лицето може да бъде освободено временно по всяко време в съответствие с националното право на изпълняващата държава-членка, при условие че неин компетентен орган вземе мерки, необходими за предотвратяване укриването му.

Член 13

Съгласие за предаване

1. В случаите когато задържаното лице даде съгласие за предаване, то изразява отказ от посоченото в член 27, параграф 2 „специално правило“, който трябва да бъде извършен пред изпълняващия съдебен орган в съответствие с националното право на неговата държава-членка.

2. Всяка държава-членка следва да предприеме необходимите мерки с оглед обезпечаване, че съгласието, както и отказът, когато има такъв, съгласно параграф 1, са изразени по начин, който показва, че въпросното лице ги е направило доброволно и при пълно съзнаване на свързаните с тях последици. За тази цел то има право на защитник.

3. Съгласието, както и отказът, когато има такъв, съгласно параграф 1 трябва официално да бъдат записани в съответствие с предвидената в националното право на изпълняващата държава-членка процедура.

4. По принцип съгласието не може да бъде оттегляно. Всяка държава-членка може да приеме, че то, както и отказът, когато има такъв, могат да бъдат оттеглени съгласно приложимите в националното право правила. В този случай периодът между датата, на която е дадено съгласие и датата на неговото оттегляне не се взима предвид при изчисляване на определените в член 17 срокове. Държава-членка, която иска да използва тази възможност, трябва да уведоми за това генералния секретариат на Съвета при приемането на настоящото рамково решение и да посочи условията за оттегляне на съгласието и техните изменения.

Член 14

Изслушване на лицето

Когато задържаното лице не даде съгласие за предаване съгласно член 13, то трябва да бъде изслушано от изпълняващия съдебен орган в съответствие с правото на тази държава-членка.

Член 15

Решение за предаване

1. Изпълняващият съдебен орган следва да реши в сроковете и при условията, определени в настоящото рамково решение, дали лицето да бъде предадено.

2. Ако изпълняващият съдебен орган счете, че предоставената от издаващата държава-членка информация е недостатъчна, за да вземе решение за предаване, той следва да поиска незабавно да му бъде предоставена необходимата допълнителна информация, особено що се отнася до членове 3—5 и член 8 и може да определи срок за получаването ѝ, отчитайки необходимостта от спазването на посочените в член 17 срокове.

3. Издаващият съдебен орган може по всяко време да изпраща необходима допълнителна информация на изпълняващия съдебен орган.

Член 16

Решение при конкуренция на искания

1. Когато две или повече държави-членки са издали европейска заповед за арест за едно и също лице, решението коя от тях да бъде изпълнена се взима от изпълняващия орган при надлежно отчитане на всички обстоятелства и особено на обществена опасност, местоизвършването на престъпленията, датите на заповедите за арест, както и целта, за която са издадени — извършване на наказателно преследване или привеждане в изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане.

2. Изпълняващият съдебен орган следва да се консултира с Евроюст ([1]) при взимане на решение по параграф 1.

3. В случай на конфликт между европейската заповед за арест и искането за екстрадиция, отправено от трета страна, решението кое ще има приоритет се взима от компетентния съдебен орган на изпълняващата държава-членка при надлежно отчитане на всички обстоятелства, и по-специално на посочените в параграф 1 и посочените в приложимата конвенция.

4. Настоящият член не отменя задълженията на държавите-членки съгласно устава на Международния наказателен съд.

Член 17

Срокове и процедури за вземане на решение за изпълнение на европейската заповед за арест

1. Европейската заповед за арест следва незабавно да бъде разгледана и изпълнена.

2. При наличието на съгласие от страна на издирваното лице окончателното решение относно изпълнението на европейската заповед за арест се взима в срок до 10 дни от даването на съгласие.

3. В останалите случаи окончателното решение относно изпълнението на европейската заповед за арест се взима в срок до 60 дни от задържането на издирваното лице.

4. Когато в особени случаи европейската заповед за арест не може да бъде изпълнена в посочените в параграфи 2 и 3 срокове, изпълняващият съдебен орган следва незабавно да уведоми за това издаващия съдебен орган, като обясни причините за забавянето. В този случай сроковете могат да бъдат удължени с 30 дни.

5. Докато вземе окончателно решение, изпълняващият съдебен орган следва да обезпечи наличието на материалните условия, необходими за действителното предаване на лицето.

6. Всеки отказ да се изпълни европейска заповед за арест трябва да е мотивиран.

7. Когато поради наличие на извънредни обстоятелства държава-членка не може да спази определените в този член срокове, същата следва да уведоми Евроюст, като изложи причините за забавянето. Освен това държава-членка, която неведнъж се сблъсква със забавяне, свързано с изпълнение на европейски заповеди за арест от друга държава-членка, трябва да информира Съвета с цел оценяване изпълнението на настоящото рамково решение на равнище държава-членка.

Член 18

Процес на взимане на решение

1. Когато европейската заповед за арест е издадена с цел осъществяване на наказателно производство, изпълняващият съдебен орган трябва:

а) да постанови изслушване на лицето съгласно член 19;

б) да постанови временно предаване на лицето.

2. Условията и срокът на временното предаване се определят по взаимно съгласие между издаващия и изпълняващия съдебен орган.

3. В случай на временно предаване лицето трябва да може да се върне в изпълняващата държава-членка, за да присъства на заседанието за изслушването му като част от процедурата по предаване.

Член 19

Изслушване на лицето в процеса на взимане на решение

1. Издирваното лице трябва да бъде изслушано от съдебен орган в присъствието на лице, определено съгласно законодателството на държавата-членка, отправила искане за предаване.

([1]) Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1).

2. Издирваното лице следва да бъде изслушано в съответствие с правото на изпълняващата държава-членка и при условията, определени по взаимно съгласие между издаващия и изпълняващия съдебен орган.

3. Компетентният изпълняващ съдебен орган може да разреши на друг съдебен орган от държавата-членка да участва в изслушването на издирваното лице с оглед обезпечаване правилното прилагане на настоящия член и условия посочени по-долу.

Член 20

Привилегии и имунитет

1. Когато издирваното лице се ползва от привилегии или имунитет по отношение на юрисдикцията на държавата-членка, посочените в член 17 срокове започват да текат от датата на уведомяване на изпълняващия съдебен орган за отнемане на привилегията или имунитета.

Изпълняващият съдебен орган следва да обезпечи наличието на материалните условия, необходими за извършване на действително предаване, когато на лицето бъдат отнети привилегията или имунитетът.

2. Когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на изпълняващата държава-членка, изпълняващият съдебен орган трябва да поиска незабавно упражняване на това правомощие. Когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на друга държава-членка или международна организация, изпълняващият съдебен орган е този, който следва да поиска упражняване на това правомощие.

Член 21

Конкуренция на международни задължения

Настоящото рамково решение не отменя задължения на изпълняващата държава-членка, когато издирваното лице е екстрадирано в тази държава-членка от трета страна и когато същото е защитено от специални клаузи на споразумение, въз основа на което то е екстрадирано. Изпълняващата държава-членка трябва да вземе всички необходими мерки за незабавно поискване на съгласие на държавата, в която лицето е екстрадирано, за да може да бъде предадено на държавата-членка, издала европейска заповед за арест.

Посочените в член 17 срокове започват да текат от датата, на която тези специални правила спират да се прилагат. До взимане на решение от страната, от която издирваното лице е екстрадирано, изпълняващата държава-членка трябва да обезпечи наличието на материалните условия за извършване на действително предаване.

Член 22

Съобщаване на решението

Изпълняващият съдебен орган следва незабавно да съобщи на издаващия съдебен орган решението относно предприетото във връзка с европейската заповед за арест действие.

Член 23

Срокове за предаване на лицето

1. Издирваното лице трябва да бъде предадено възможно най-скоро на определената от съответните органи дата.

2. То следва да бъде предадено не по-късно от 10 дни след окончателното решение за изпълнение на европейската заповед за арест.

3. Когато предаването на издирваното лице не може да се извърши в определения в параграф 2 срок поради обстоятелства извън контрола на държавите-членки, изпълняващият и издаващият съдебен орган трябва незабавно да осъществят връзка помежду си и да насрочат нова дата за предаване. В този случай то следва да се състои в 10-дневен срок от така съгласуваната дата.

4. По изключение предаването може да бъде временно отложено поради сериозни причини от хуманитарно естество, например, когато съществуват съществени основания да се счита, че то явно ще застраши живота или здравето на издирваното лице. Изпълнението на европейската заповед за арест трябва да се извърши възможно най-скоро след отпадане на тези основания. Изпълняващият съдебен орган следва незабавно да уведоми издаващия съдебен орган и заедно да насрочат нова дата за предаване. В този случай то следва да се състои в десетдневен срок от така съгласуваната дата.

5. След изтичане на посочените в параграфи от 2 до 4 срокове, ако лицето продължава да е задържано, то следва да бъде освободено.

Член 24

Отложено предаване или предаване под условие

1. След като вземе решение за изпълнение на европейската заповед за арест, изпълняващият съдебен орган може да отложи предаването на издирваното лице и срещу него да бъде възбудено наказателно преследване в изпълняващата държава-членка, а когато е вече осъдено — да изтърпи на нейна територия присъдата с наказание, което е различно от посоченото в европейската заповед за арест.

2. Вместо отлагане на предаването изпълняващият съдебен орган може временно да предаде издирваното лице на издаващата

държава-членка при съгласувани между тях условия. Споразумението в тази връзка трябва да е писмено, а условията — задължителни за всички органи на издаващата държава-членка.

Член 25

Преминаване

1. Всяка държава-членка, освен когато се възползва от възможността да откаже преминаване на гражданин или пребиваващ с цел изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, трябва да разреши преминаване през нейната територия на лицето, обект на предаване, при условие че ѝ е предоставена информация относно:

а) самоличността и гражданството на лицето, спрямо което е издадена европейска заповед за арест;

б) наличието на европейска заповед за арест

в) вида и правната квалификация на престъплението;

г) описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително времето и мястото;

Когато лицето, обект на европейска заповед за арест с цел наказателно преследване, е гражданин или пребиваващ в държавата-членка по преминаване, последното може да е свързано с условие лицето, след като бъде изслушано, да бъде върнато в страната по преминаване, за да изтърпи присъдата за лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, постановени срещу него в издаващата държава-членка.

2. Всяка държава-членка трябва да посочи орган, който да получава исканията за преминаване и необходимите документи, както и всяка друга официална кореспонденция, свързана с тези искания. Държавите-членки следва да уведомят за това генералния секретариат на Съвета.

3. Искането за преминаване и посочената в параграф 1 информация може да бъдат отправено до органа, определен съгласно параграф 2, чрез всяко едно от средствата, възпроизвеждащи писмен текст. Държавата-членка по преминаване трябва да съобщи решението си по същия начин.

4. Настоящото рамково решение не се прилага в случай на въздушен превоз без предвиден престой. Въпреки това, ако възникне необходимост от извънредно кацане, издаващата държава-членка трябва да предостави на определения съгласно параграф 2 орган посочената в параграф 1 информация.

5. Когато преминаването засяга лице, което подлежи на екстрадиция от трета страна в държава-членка, тази разпоредба следва да се прилага *mutatis mutandis*. А изразът „европейска заповед за арест“ се замества с израза „искане за екстрадиция“.

ГЛАВА 3

ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПРЕДАВАНЕТО

Член 26

Приспадане на срока на задържане в изпълняващата държава-членка

1. Издаващата държава-членка трябва да приспадне срока на задържането въз основа на европейската заповед за арест от целия срок на задържане, който следва да бъде изтърпян в тази страна в резултат от постановяване на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане.

2. За тази цел цялата информация относно срока на задържането на лицето въз основа на европейска заповед за арест трябва да бъде предоставена при предаването от изпълняващия съдебен орган или от посочения по силата на член 7 централен орган на издаващия съдебен орган.

Член 27

Възможност за наказателно преследване за други престъпления

1. Всяка държава-членка може да нотифицира генералния секретариат на Съвета, че в отношенията си с други държави-членки, направили нотификация в същия смисъл, се предполага съгласието за извършване на наказателно преследване, осъждане или задържане с оглед изтърпяване на наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за престъпление, извършено преди това от лицето, обект на предаване, различно от това, за което се извършва предаване, освен когато в конкретния случай изпълняващият съдебен орган постанови друго в решението си за предаване.

2. С изключение на посочените в параграфи 1 и 3 случаи лицето, което се предава, може да не бъде наказателно преследвано, осъдено или по друг начин лишено от свобода за предходно престъпление, различно от това, за което се иска предаване.

3. Параграф 2 не се прилага в следните случаи:

а) когато лицето е имало възможност да напусне територията на държава-членка, в която е предадено, но не е направило това в рамките на 45 дни от окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия;

б) за престъплението не се предвижда наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане;

в) наказателното производство не изисква прилагане на мерки, свързани с ограничаване на личната свобода;

г) когато на лицето може да бъде наложено наказание или мярка, която не е свързана с лишаване от свобода, а именно глоба или свързана с нея мярка, дори когато те могат да доведат до лишаване от свобода;

д) когато лицето даде съгласие за предаване, а когато е възможно едновременно и отказ от прилагане на специално правило в съответствие с член 13;

е) когато лицето, след като е предадено, изрично се откаже от прилагането на специално правило, свързано с определени престъпления, предхождащи предаването. Отказът следва да бъде направен пред компетентен съдебен орган на издаващата държава-членка и отразен съгласно националното ѝ право. От начина на изразяването му следва да личи, че е доброволно и при пълно съзнаване на неговите последици. За тази цел лицето има право да бъде представлявано от защитник;

ж) когато изпълняващият съдебен орган, извършил предаване на лицето даде своето съгласие съгласно параграф 4.

4. Искане за съгласие се предоставя на изпълняващия съдебен орган, придружено с посочената в член 8, параграф 1 и преведена съгласно член 8, параграф 2 информация. Съгласие трябва да се даде, когато престъплението, за което е искано, е само по себе си обект на предаване в съответствие с настоящото рамково решение. Съгласие следва да бъде отказано в случаите, изброени в член 3, а в останалите — единствено на основанията, посочени в член 4. Решение следва да се вземе не по-късно от 30 дни от получаване на искането.

По отношение на посочените в член 5 случаи издаващата държава-членка е длъжна да предостави гаранциите, предвидени в него.

Член 28

Предаване или последваща екстрадиция

1. Всяка държава-членка може да нотифицира генералния секретариат на Съвета, че в отношенията си с други държави-членки, направили нотификация в същия смисъл, се предполага съгласието за предаване на лице на държава-членка, различна от изпълняващата държава-членка въз основа на европейска заповед за арест, издадена за престъпление, извършено преди предаването, освен когато в конкретния случай изпълняващият съдебен орган постанови друго в решението си за предаване.

2. Във всеки случай лице, което е предадено на издаващата държава-членка въз основа на европейска заповед за арест, може без съгласието на изпълняващата държава-членка да бъде предадено на държава-членка, различна от нея, въз основа на европейска заповед за арест, издадена за престъпление, извършено преди предаването в следните случаи:

а) когато издирваното лице е имало възможност да напусне територията на държава-членка, в която е предадено, но не е направило това в рамките на 45 дни от окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия;

б) когато издирваното лице се съгласи да бъде предадено на държава-членка, различна от изпълняващата държава-членка, съгласно европейската заповед за арест. Съгласие трябва да се даде пред компетентен съдебен орган на издаващата държава-членка и да се отрази съгласно националното ѝ право. От начина на изразяването му следва да личи, че е доброволно и при пълно съзнаване на неговите последици. За тази цел лицето има право да бъде представлявано от защитник;

в) когато издирваното лице не е обект на специално правило в съответствие с член 27, параграф 3, букви а), д), е) и ж).

3. Изпълняващият съдебен орган дава съгласие за предаване в друга държава-членка въз основа на следните правила:

а) искането на съгласие се предоставя в съответствие с член 9, придружено с посочената в член 8, параграф 1 и преведена съгласно член 8, параграф 2 информация;

б) съгласие се дава когато престъплението, за което е искано предаване, също е обект на предаване в съответствие с настоящото рамково решение;

в) решение следва да се вземе не по-късно от 30 дни от получаване на искането;

г) съгласие следва да бъде отказано в случаите, изброени в член 3, а в останалите — единствено на основанията, посочени в член 4.

По отношение на посочените в член 5 случаи издаващата държава-членка е длъжна да предостави гаранциите, предвидени в него.

4. Въпреки параграф 1 лице, което е предадено въз основа на европейска заповед за арест, не може да бъде екстрадирано в трета страна, без съгласие на компетентния съдебен орган на държавата-членка, която е предала лицето. Това съгласие следва да се даде в съответствие с конвенциите, по които същата е страна, както и с нейното вътрешно право.

Член 29

Предаване на имущество

1. По искане на издаващия съдебен орган или по негова инициатива изпълняващият съдебен орган следва в съответствие с националното си законодателство да изземе и предаде собственост, която:

а) може да се изиска като доказателство, или

б) е придобита от издирваното лице в резултат от престъпление.

2. Посочената в параграф 1 собственост се предава дори когато европейската заповед за арест не може да се изпълни поради смъртта или укриването на лицето.

3. Когато посочената в параграф 1 собственост подлежи на изземване или конфискация на територията на изпълняващата държава-членка, последната може, ако собствеността е необходима във връзка с висящо наказателно производство, временно да я задържи или предаде на издаващата страна, при условие че ще бъде върната.

4. Всички права, които изпълняващата държава-членка или трета страна са придобили във връзка с посочената в параграф 1 собственост, се запазват. В тези случаи издаващата държава-членка следва да върне собствеността на изпълняващата държава-членка без тежести и непосредствено след приключване на наказателното производство.

Член 30

Разноски

1. Разноските, направени на територията на изпълняващата държава-членка във връзка с изпълнението на европейска заповед за арест, се поемат от тази държава-членка.

2. Всички други разноски са в тежест на издаващата държава-членка.

ГЛАВА 4

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

Отношение с други правни актове

1. Без да се засяга прилагането им в отношенията между държави-членки и трети страни, от 1 януари 2004 г. настоящото рамково решение отменя в отношенията между държавите-членки съответните разпоредби от следните конвенции, приложими в областта на екстрадицията:

а) Европейската конвенция за екстрадиция от 13 декември 1957 г., нейния допълнителен протокол от 15 октомври 1975 г. и втори допълнителен протокол от 17 март 1978 г., както и Европейската конвенция за борба с тероризма от 27 януари 1977 г., доколкото урежда екстрадицията;

б) Споразумението между 12-те държави-членки на Европейските общности относно опростяване и модернизация на методите на предаване на исканията за екстрадиция от 26 май 1989 г.;

в) Конвенцията за опростената процедура за екстрадиция между държавите-членки на Европейския съюз от 10 март 1995 г.;

г) Конвенцията за екстрадицията между държавите-членки на Европейския съюз от 27 септември 1996 г.;

д) дял III, глава 4 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. относно постепенното премахване на контрола по общите граници.

2. Държавите-членки ще продължат да прилагат двустранните и многостранните споразумения или действащите спогодби и след приемане на настоящото рамково решение, доколкото същите позволяват разширяване и разпростиране на неговите цели и подпомагат по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за предаване на лица, срещу които са издадени европейски заповеди за арест.

Държавите-членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или спогодби след влизане в сила на настоящото рамково решение, доколкото същите позволяват разширяване и разпростиране на неговите предписания и подпомагат по-нататъшното опростяване и улесняване на процедурите за предаване на лица, срещу които са издадени европейски заповеди за арест, по-специално чрез определяне на по-кратки срокове от посочените в член 17, чрез удължаване на списъка от престъпления, изброени в член 2, параграф 2, чрез по-нататъшно ограничаване на посочените в членове 3 и 4 основания за отказ или чрез въвеждане на по-нисък праг от определения в член 2, параграф 1 или 2.

Споразуменията и спогодбите, които са посочени във втората алинея, не могат по никакъв начин да засегнат отношенията със държави-членки, които не са страни по тях.

В срок от три месеца от влизане в сила на настоящото рамково решение държавите-членки трябва да информират Съвета и Комисията за съществуващите споразумения и спогодби, посочени в параграф 1, които желаят да прилагат и за в бъдеще.

Държавите-членки следва да уведомят Съвета и Комисията и относно наличието на нови споразумения или спогодби съгласно втората алинея в тримесечен срок от подписването им.

3. Когато конвенции или споразумения съгласно параграф 1 се прилагат на територията на държави-членки или на територия, за чиито външни отношения е отговорна държава-членка, спрямо която настоящото рамково решение не се прилага, тези актове ще продължат да регулират съществуващите отношения между тези територии и други държави-членки.

Член 32

Преходни разпоредби

1. Разглеждането на отправените преди 1 януари 2004 г. искания за екстрадиция се извършва въз основа на съществуващите актове, отнасящи се до екстрадицията. Получените след тази дата искания се подчиняват на правилата, приети от държавите-членки съгласно настоящото рамково решение. Въпреки това всяка държава-членка при приемането му има право да заяви, че като изпълняваща държава-членка ще продължи да разглежда искания, свързани с деяния, извършени преди датата, определена в съответствие с приложимата преди 1 януари 2004 г. система за екстрадиция. Въпросната дата не може да бъде по-късна от 7 август 2002 г. Това волеизявление подлежи на обнародване в *Официален вестник на Европейските общности*. То може да бъде оттеглено по всяко време.

Член 33

Разпоредби относно Австрия и Гибралтар

1. Тъй като Австрия не е изменила член 12, параграф 1 от „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“, нейните изпълняващи съдебни органи най-късно до 31 декември 2008 г. могат да откажат прилагането на европейска заповед за арест, когато издирваното лице е австрийски гражданин или деянието, за което е издадена заповедта, не е наказуемо съгласно австрийското законодателство.

2. Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 34

Прилагане

1. Държавите-членки следва да вземат необходимите мерки за прилагане на разпоредбите на настоящото рамково решение до 31 декември 2003 г.

2. Държавите-членки трябва да представят в генералния секретариат на Съвета и Комисията текста на разпоредбите, с които въвеждат в националното си право задълженията, които произтичат от настоящото рамково решение. В тази връзка всяка държава-членка може да заяви, че незабавно ще започне да го прилага в отношенията си с държавите-членки, направили същата декларация.

Генералният секретариат на Съвета следва да предостави на държавите-членки и Комисията информация, получена съгласно член 7, параграф 2, член 8, параграф 2, член 13, параграф 4 и член 25, параграф 2. Освен това следва да публикува информацията в *Официален вестник на Европейските общности*.

3. Въз основа на информацията, предоставена от генералния секретариат на Съвета, Комисията следва, най-късно до 31 декември 2004 г., да представи доклад на Европейския парламент и Съвета относно прилагането на настоящото рамково решение, придружен, когато е необходимо, със законодателни предложения.

4. През втората половина на 2003 г. Съветът трябва да преразгледа по-специално практическото приложение на разпоредбите на настоящото рамково решение от държавите-членки, както и на функционирането на Шенгенската информационна система.

Член 35

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Съставено в Люксембург на 13 юни 2002 година.

За Съвета

Председател

M. RAJOY BREY

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ [1]

Настоящата заповед е издадена от компетентен съдебен орган. Моля посоченото по-долу лице да бъде задържано и предадено с оглед провеждане на наказателно производство или изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане.

[1] Настоящата заповед следва да бъде изготвена или преведена на един от официалните езици на изпълняващата държава-членка, когато същата е известна, или на друг приет от нея език.

а) Информация относно самоличността на издирваното лице: .....

Име: .....

Собствено име: .....

Бащино име, когато има такова: .....

Псевдоним, когато има такъв: .....

Пол: .....

Гражданство: .....

Дата на раждане: .....

Месторождение: .....

Пребиваване и/или известен адрес: .....

Езици, които издирваното лице владее (ако са известни): .....

.....

Отличителни белези/описание на издирваното лице: .....

.....

Снимка и отпечатъци от пръстите на издирваното лице, ако има такива и могат да бъдат предоставени, или подробни данни за контакт с лицето с оглед получаване на информация или ДНК проба (когато това доказателство може да бъде предоставено, но не е включено)

б) Решение, въз основа на което е издадена заповедта:

1. Заповед за арест или съдебно решение със същия правен ефект: .....

Вид: .....

2. Влязло в сила решение: .....

.....

Справка: .....

в) Информация за срока на присъдата:

1. Максимален срок на присъдата за лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, които се предвиждат за престъплението/ята:

.....

.....

2. Срок на присъдата за лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане:

.....

Остатък за изтърпяване:

.....

.....

г) Решение, постановено задочно:

— въпросното лице е призовано в лично качество или по друг начин е информирано за датата и мястото на заседанието, което е довело до постановяване на задочната присъда,

или

— въпросното лице не е било призовано в лично качество или по друг начин информирано за датата и мястото на заседанието, което е довело до постановяване на задочната присъда, като разполага със следните законови гаранции след предаването (такива гаранции могат да бъдат предоставени предварително)

Посочване на законовите гаранции

.....

.....

.....

д) Престъпления:

Настоящата заповед обхваща общо: ..... престъпления.

Описание на обстоятелствата, при които престъплението/ята е/са извършено(ни), включително време, място и степен на участие на издирваното лице в престъплението(ята):

.....

.....

.....

Естество и правна класификация на престъплението(ята) и приложима законова разпоредба/код:

.....

.....

.....

.....

.....

1. Ако е възможно, отбележете едно или повече от следните престъпления, наказуеми в издаващата държава-членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за не по-малко от 3 години съгласно законите:

☐ участие в престъпна група;
☐ тероризъм;
☐ трафик на хора;
☐ сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
☐ незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;
☐ незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;
☐ корупция;
☐ измама, включително такава, която засягаща финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности;
☐ изпиране на имущество, придобито от престъпление;
☐ подправяне на парични знаци, включително еуро;
☐ престъпления, свързани с компютри;
☐ престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности;
☐ улесняване на незаконно влизане и пребиваване;
☐ убийство, тежка телесна повреда;
☐ незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
☐ отвличане, противозаконно лишаване от свобода и взимане на заложници;
☐ расизъм и ксенофобия;
☐ организиран или въоръжен грабеж;
☐ незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;
☐ мошеничество;
☐ рекет и изнудване;
☐ подправяне и пиратство на изделия;
☐ подправяне на административни документи и търговия с тях;
☐ подправяне на платежни средства;
☐ незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;
☐ незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
☐ трафик на противозаконно отнети превозни средства;
☐ изнасилване;
☐ палеж;
☐ престъпления от компетентността на Международния наказателен съд;
☐ незаконно отвличане на летателни средства или кораби;
☐ саботаж.

II. Пълно описание на престъпленията, които не попадат в посочения по-горе раздел:

.....

.....

е) Други свързани с делото обстоятелства (информация по избор):

(Забележка: Включват се бележки относно екстериториалността, прекъсване на срокове и други последици от престъплението)

.....

.....

ж) Настоящата заповед се отнася и до изземването и предаването на собственост, която би могла да се изиска като доказателство:

Настоящата заповед се отнася и до изземването и предаването на собственост, придобита от издирваното лице в резултат от престъплението:

Описание на собствеността (и местонахождение) (когато е известно):

.....

.....

.....

з) Престъплението/ята въз основа на които е издадена заповедта, е/са наказуемо/и или е/са довело/и до присъда за доживотен затвор или мярка, изискваща задържане до живот:

— правната система на издаващата държава-членка позволява преразглеждане на наложеното наказание или мярка — по искане или при изтичане най-малко на 20 години – с оглед определяне на наказание или мярка, несвързани с лишаване от свобода,

и/или

— правната система на издаващата държава-членка позволява помилване, на което лицето има право съгласно законодателството или практиката на издаващата държава-членка, с оглед определяне на наказание или мярка, несвързани с лишаване от свобода.

и) Съдебният орган, издал заповедта:

Официално наименование:

Име на нейния представител [1]: .....

.....

Длъжност (звание/степен): .....

.....

Номер на делото: .....

Адрес: .....

.....

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града) (…) .....

Факс.: (код на държавата) (код на областта/града) (…) .....

Електронна поща:

Данни за контакт с лицето за връзка с оглед извършване на необходимите практически действия по предаването: .....

.....

[1] Следва да се включи сведение на различни езици за „представителя“ на съдебния орган.

Когато централен орган е отговорен за предаването или административното получаване на европейската заповед за арест:

Наименование на централния орган:

.....

Лице за контакти, ако има такова (звание/степен и име):

.....

Адрес: .....

.....

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града) (…) .....

Факс.: (код на държавата) (код на областта/града) (…) .....

Електронна поща: .....

Подпис на издаващия съдебен орган и/или негов представител:

.....

Име: .....

Длъжност (звание/степен): .....

Дата: .....

Държавен печат (ако има такъв)